

DOMSTOLENS KENDELSE (Sjette Afdeling)

17. februar 2009*

I sag C-483/07 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i statuttten for Domstolen, iværksat den 5. november 2007,

Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG, Trierweiler (Tyskland), ved Rechtsanwalt K. Bott,

appellant,

den anden part i appelsagen:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved G. Braun og E. Montaguti, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt i første instans,

har

* Processprog: tysk.

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J.-C. Bonichot (refererende dommer), og dommerne P. Kūris og L. Bay Larsen,

generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer
justitssekretær: R. Grass,

efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

Kendelse

- ¹ I appelskriftet har Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG (herefter »Galileo Lebensmittel«) nedlagt påstand om ophævelse af kendelsen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 28. august 2007, Galileo Lebensmittel mod Kommissionen (sag T-46/06, herefter »den anfægtede kendelse«), hvorved Retten afviste appellantens søgsmål med påstand om annullation af Kommissionens beslutning, hvori Kommissionen i henhold til artikel 9 i Kommissionens forordning (EF) nr. 874/2004 af 28. april 2004 om generelle retningslinjer for implementeringen af topdomænet.eu og dets funktioner samt principperne for registrering (EUT L 162,

s. 40) reserverede internetdomænenavnet »galileo.eu« under topdomænenavnet ».eu« som domænenavn, der er forbeholdt Fællesskabets institutioner, organer og agenturer (herefter »den anfægtede beslutning«).

Retsforskrifter

- 2 De relevante retsforskrifter består af to forordninger: en grundforordning, nemlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 733/2002 af 22. april 2002 om implementering af topdomænet.eu (EFT L 113, s. 1) og en gennemførelsesforordning, nemlig forordning nr. 874/2004.

Forordning nr. 733/2002

- 3 Artikel 5 i forordning nr. 733/2002 med overskriften »Generelle rammer« bestemmer:

»1. Kommissionen vedtager efter høring af topdomæneadministratoren og efter proceduren i artikel 6, stk. 3, generelle retningslinjer for implementeringen af topdomænet.eu og dets funktioner samt de generelle principper for registrering. Retningslinjerne skal bl.a. omfatte:

- a) principper for udenretslig tvistbilæggelse

- b) forebyggelse af spekulation i og misbrug af registrering af domænenavne, herunder muligheden for trinvis registrering af domænenavne med henblik på at sikre, at indehaverne af ældre rettigheder, der er anerkendt eller fastlagt i medfør af national ret og/eller fællesskabsretten, samt offentlige myndigheder får passende midlertidige muligheder for at registrere deres navn

- c) eventuel tilbagekaldelse af domænenavne, herunder spørgsmålet om domænenavne uden indehaver («bona vacantia»

- d) spørgsmål af sproglig og geografisk karakter

- e) behandling af intellektuel ejendomsret og andre rettigheder.

2. Medlemsstaterne kan senest tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden meddele Kommissionen og de øvrige medlemsstater en begrænset liste over almindeligt anerkendte navne, der vedrører geografiske og/eller geopolitiske begreber, og som berører deres politiske eller regionale opbygning, og som enten

- a) ikke må registreres, eller

- b) kun må registreres under et andenordensdomæne i henhold til de generelle retningslinjer.

Kommissionen sender straks topdomæneadministratoren listen over de meddelte navne, som sådanne kriterier finder anvendelse på. Kommissionen offentliggør listen samtidig med, at den sender den til topdomæneadministratoren.

Hvis en medlemsstat eller Kommissionen inden 30 dage efter offentliggørelsen gør indsigelse mod et punkt i en meddelt liste, træffer Kommissionen foranstaltninger efter proceduren i artikel 6, stk. 3, for at afhjælpe situationen.

[...]«

⁴ I henhold til artikel 7 i forordning nr. 733/2002 »[bevarer] Fællesskabet [...] alle rettigheder til topdomænet.eu, herunder navnlig intellektuel ejendomsret og andre rettigheder til de topdomæneadministratordatabaser, der er nødvendige for gennemførelsen af denne forordning, samt retten til at udpege en anden organisation til topdomæneadministrator«.

Forordning nr. 874/2004

5 Forordning nr. 874/2004 præciserer i indledningen, at den er baseret på »[...] forordning [nr. 733/2002], og navnlig på artikel 5, stk. 1, [...]«.

6 Niende betragtning til forordning nr. 874/2004 lyder som følger:

»Det bør være tilladt for en medlemsstat at udpege en operatør, der registrerer dens officielle navn og det navn, den er almindeligt kendt under, som domænenavn. På tilsvarende måde bør det være tilladt for Kommissionen at udvælge domænenavne til brug for Fællesskabets institutioner og at udpege en operatør for disse domænenavne. Topdomæneadministratoren bør bemyndiges til at reservere en række nærmere bestemte domænenavne til sine driftsmæssige funktioner.«

7 Artikel 9 i forordning nr. 874/2004 med overskriften »Geografiske og geopolitiske navne som andenordensdomænenavne« bestemmer:

»En medlemsstat, der har anmeldt navne på geografiske og geopolitiske begreber, kan træffe bestemmelse om registrering af disse som domænenavne i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 733/2002. Det kan ske under ethvert af de domænenavne, som den pågældende medlemsstat har registreret.

Kommissionen kan bede topdomæneadministratoren om at indføre domænenavne direkte under topdomænet.eu til brug for Fællesskabets institutioner og organer. Efter denne forordnings ikrafttrædelse og senest en uge inden den periode for trinvis registrering, der er omhandlet i kapitel IV, begynder, meddeler Kommissionen topdomæneadministratoren, hvilke navne der skal reserveres, og hvilke organer der repræsenterer Fællesskabets institutioner og organer i forbindelse med registrering af navnene.«

8 Artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 874/2004 bestemmer:

»Indehavere af ældre rettigheder, der er anerkendt i eller indrømmet i henhold til national ret og/eller fællesskabsretten, og offentlige organer har ret til at ansøge om registrering af domænenavne inden for en periode med trinvis registrering, inden den almindelige registrering under domænet.eu begynder.

Ved ældre rettigheder forstås bl.a. registrerede nationale og EF-varemærker, geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser samt følgende rettigheder, forudsat at de er beskyttet i henhold til national ret i den medlemsstat, de indehaves i: ikke-registrerede varemærker, handelsnavne, firmamærker og -navne, navne på selskaber, efternavne samt titler på beskyttede litterære værker og kunstværker, når disse titler har et vist særpræg.

[...]«

9 Artikel 12, stk. 2, tredje afsnit, i forordning nr. 874/2004 bestemmer:

»Under første del af den trinvise registrering kan der kun ansøges om registrering af registrerede nationale og EF-varemærker [...] som domænenavne.«

10 Artikel 22, stk. 1, i forordning nr. 874/2004 bestemmer:

»Enhver af parterne kan indlede en ADR-procedure [procedure for alternativ konfliktløsning], hvis

[...]

b) topdomæneadministratoren har truffet en afgørelse i strid med denne forordning eller forordning (EF) nr. 733/2002.«

Sagens faktiske omstændigheder

- 11 Sagens faktiske omstændigheder er gengivet som følger i den appellerede kendelses præmis 11-16:

»Det internationale domænenavnsystem

11 Domænenavnsystemet (DNS) består af et hierarkisk struktureret register, der omfatter samtlige domænenavne samt dermed forbundne computere, som er registreret for visse virksomheder og personer, der anvender internettet. Domænenavnet er en elektronisk tekst, som fører brugeren af internettet hen til en bestemt side. Topdomænet (Top Level Domain, herefter »TLD«) er den del af domænenavnet, der står til højre efter det sidste punktum i navnet. Det angiver det højeste hierarkiske niveau i den geografiske og organisatoriske struktur i det domænenavnsystem, der anvendes for adresser. På internettet er TLD enten en landekode på to bogstaver i henhold til ISO-standarden eller en engelsk forkortelse, f.eks. ».com«, ».net« eller ».org«. Tildelingen af koder for de forskellige TLD-navne (f.eks. ISO-landekoden ».lu« for Luxembourg) samordnes af det organ, der forestår tildeling af internetnavne- og adresser, »Internet Corporation for Assigned Names and Numbers« (herefter »ICANN«), et almennyttigt organ stiftet i henhold til amerikansk ret.

12 På grundlag af dette system godkendte bestyrelsen for ICANN den 21. maj 2005 tildelingen af det nye TLD ».eu« og gav formanden for ICANN bemyndigelse til at indgå aftale med European Registry for Internet Domains (herefter »EURid«). EURid er en almennyttig organisation, stiftet i henhold til belgisk ret, som af Kommissionen er udpeget til at administrere TLD'en ».eu« (jf. Kommissionens

beslutning 2003/375/EF af 21. maj 2003 om udpegelse af en administrator for topdomænet ».eu« (EFT L 128, s. 29)).

Sagens baggrund

- 13 Sagsøgeren har siden den 13. februar 2006 været indehaver af en eksklusivlicens til brug af forskellige varemærker, for hvilke IFD Italian Food Distribution SA, der har hjemsted i Mertert (Luxembourg), er registreret som rettighedshaver, herunder ordmærket Galileo, som er registreret i det tyske patent- og varemærkekontor under nr. 207 1982. IFD Italian Food Distribution, der er sagsøgerens holdingselskab, udøver ikke nogen form for virksomhed.

- 14 Den 1. december 2005 ansøgte sagsøgeren på grundlag af artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 874/2004 og via den tyske virksomhed 1 & 1 Internet AG om registrering af domænenavnet »galileo.eu« hos EURid. Den 7. december 2005 indgav registreringskontoret 1 & 1 Internet elektronisk ansøgning om registrering hos EURid.

- 15 Sagsøgeren ansøgte endvidere om registrering af domænenavnet »galileo-food.eu«. Sagsøgeren modtog herved en anerkendelse af modtagelsen fra EURid, men modtog ikke en tilsvarende for ansøgningen om domænenavnet »galileo.eu«.

16 EURid imødekom ikke ansøgningen om registrering og registrerede heller ikke modtagelsen, fordi domænenavnet »galileo.eu« havde været reserveret for Kommissionen siden den 7. november 2005. Sagsøgeren blev underrettet herom af EURid den 2. februar 2006. EURid har i sin meddelelse anført, at den foretog en behørig reservering af dette domænenavn i henhold til artikel 9 i forordning nr. 874/2004. Denne reservering blev ikke besluttet af EURid, men af Kommissionen. Eftersom sidstnævnte havde reserveret domænenavnet »galileo.eu«, blev rækkefølgen for modtagelsen af registreringsansøgningerne for dette domænenavn heller ikke registreret.«

Sagen ved Retten og den appellerede kendelse

- 12 Den 13. februar 2006 anlagde Galileo Lebensmittel sag ved Retten med påstand om annullation af Kommissionens beslutning om at reservere domænenavnet »galileo.eu« som et domænenavn forbeholdt Fællesskabets institutioner, organer og agenturer.
- 13 Retten afviste søgsmålet ved den appellerede kendelse, idet den fandt, at appellanten, der ikke var adressat for beslutningen, heller ikke var »individuel berørt« af beslutningen i henhold til artikel 230, stk.4, EF.
- 14 Retten henviste til retspraksis, hvorefter muligheden for med større eller mindre nøjagtighed at fastlægge antallet eller endog identiteten af de retssubjekter, som en foranstaltning finder anvendelse på, ikke indebærer, at de pågældende retssubjekter må

anses for individuelt berørt af foranstaltningen, når det kan fastslås, at denne retsvirkning som grundlag har objektive retlige eller faktiske kriterier, som er opstillet i den pågældende retsakt.

- 15 Retten fortsatte med at bemærke, at for at være individuelt berørt af den anfægtede retsakt, skulle appellanten for det første have indgået i en sluttet gruppe af erhvervsdrivende og for det andet have nydt en særlig beskyttelse. Retten fandt, at ingen af disse betingelser var opfyldt i det foreliggende tilfælde.
- 16 For så vidt angår den særlige beskyttelse fandt Retten, at ingen bestemmelse forpligtede Kommissionen til at tage appellantens interesser i betragtning.
- 17 For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt Galileo Lebensmittel indgik i en sluttet gruppe af erhvervsdrivende på grund af særlige egenskaber ved medlemmer af denne gruppe, fastslog Retten, at på tidspunktet for listens udfærdigelse var antallet og identiteten af de af reserveringen potentielt berørte personer ikke endeligt kendt og kunne ikke engang fastslås.
- 18 Hvert domænenavn, der er anført på denne liste, er således ikke alene reserveret i forhold til indehavere af ældre rettigheder, som appellanten har påstået at tilhøre, samt offentlige organer, der udgør en meget stor gruppe, som ikke desto mindre er uidentificerbar, men også i forhold til den brede offentlighed. Selv om det antages, at ingen ansøgning indgives inden for den periode, der er fastsat for den forudgående og

privilegerede registrering, er det stadig muligt at indgive en sådan ansøgning i perioden, hvor offentligheden kan opnå registrering

- 19 Retten præciserede i den forbindelse, at den dato, der skal tages i betragtning ved vurderingen af, om der foreligger en sluttet gruppe af berørte erhvervsdrivende, er datoen for vedtagelsen af den omstridte retsakt.

Parternes påstande

- 20 I appelskriftet har Galileo Lebensmittel nedlagt følgende påstande:

- Den appellerede kendelse ophæves og den anfægtede beslutning annulleres.

- Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne ved begge retsinstanser.

- Subsidiært ophæves den appellerede kendelse, sagen hjemvises til Retten, og Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med appelsagen.

21 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Appellen forkastes.

- Appellanten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Om appellen

22 Det fremgår af procesreglementets artikel 119, at Domstolen, når det er åbenbart, at appellen skal afvises eller forkastes, når som helst på grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten, ved begrundet kendelse kan beslutte at afvise eller forkaste appellen.

23 I appelskriftet har Galileo Lebensmittel gjort gældende, at Rettens appellerede kendelse er behæftet med en retlig fejl, idet Retten fandt, at selskabet ikke var individuelt berørt af Kommissionens beslutning om at reservere domænenavnet »galileo.eu« som forbeholdt Fællesskabets institutioner, organer og agenturer.

24 Appellantens argumentation rejser i det væsentlige tre anbringender.

Om det første anbringende om, at den anfægtede beslutning ikke har en karakter af generel retsakt

Parternes argumenter

25 Med det første anbringende gøres det gældende, at den appellerede kendelse ikke i tilstrækkelig grad tager sagens særlige omstændigheder i betragtning og navnlig ikke tager hensyn til, at den anfægtede beslutning ikke er en forordning.

26 Den af Retten nævnte retspraksis er udviklet i relation til søgsmål vedrørende fællesskabsforordninger. Den anfægtede beslutning er ikke af en sådan art, men er en foranstaltning, hvorved en forordning bringes i anvendelse på et særligt tilfælde. Den anfægtede beslutning udgør desuden en foranstaltning, der har til formål at beskytte Kommissionens egne behov vedrørende domænenavne. Den retspraksis, som Retten anvendte, er følgelig uegnet i det foreliggende tilfælde.

27 Kommissionen har svaret, at den anfægtede beslutning er en retsakt med almengyldig rækkevidde, der har forskellig virkning på de forskellige retsobjekter, der berøres af denne, alt efter de domænenavne, som de ønsker registreret.

Domstolens bemærkninger

- 28 Artikel 230, stk. 4, EF giver enhver fysisk eller juridisk person mulighed for at anlægge annullationssøgsmål mod to typer af beslutninger: for det første beslutninger, der retter sig til ham, og for det andet beslutninger, der, skønt de er udfærdiget i form af en forordning eller en beslutning rettet til en anden person, dog berører ham umiddelbart og individuelt.
- 29 Den afgørende sontring består i, om appellanten er adressat for den anfægtede beslutning eller ej. Hvis appellanten ikke er dette, må denne for at have søgsmålsinteresse være direkte og individuelt berørt af den anfægtede retsakt. Retspraksis om dette begreb om at være individuelt berørt er således anvendelig i det tilfælde, hvori appellanten ikke er adressat for den beslutning, der anfægtes.
- 30 Det er følgelig, og uden at det er nødvendigt at fastlægge den anfægtede beslutnings nøjagtige karakter, tilstrækkeligt at konstatere, at Galileo Lebensmittel ikke var adressat for beslutningen. Det var således med rette, at Retten i det foreliggende tilfælde anvendte den retspraksis, der vedrører begrebet om at være individuelt berørt i forbindelse med bedømmelsen af, om appellanten havde søgsmålskompetence.
- 31 Som følge heraf må det første anbringende forkastes som åbenbart ubegrundet.

Om det andet anbringende om, at den appellerede kendelse ikke tager hensyn til retten til særlig beskyttelse af det ordmærke, som appellanten hævder at være indehaver af

Parternes argumenter

32 Appellanten har gjort gældende, at domænenavnet »galileo.eu« er et unikt økonomisk gode, der kan omsættes, og at den anfægtede beslutning i det væsentlige indebærer, at dette gode fjernes fra omsætningen uden modydelse.

33 Appellanten er som eneste bruger og eneindehaver af en licens på ordmærket Galileo individuelt berørt af den anfægtede beslutning, der krænker selskabets varemærkeret, for så vidt som den hindrer det i at registrere domænenavnet »galileo.eu«, og den appellerede kendelse er således behæftet med en retlig fejl.

34 Galileo Lebensmittel har i den forbindelse påberåbt sig den praksis, der følger af dom af 17. januar 1985, Piraiki-Patraiki m.fl. mod Kommissionen (sag 11/82, Sml. s. 207), og har ligeledes nævnt dom af 18. maj 1994, Codorniu mod Rådet (sag C-309/89, Sml. I, s. 1853), samt forslag til afgørelse fremsat af generaladvokaten i sagen, der gav anledning til dom af 13. marts 2008, Kommissionen mod Infront WM (sag C-125/06 P, Sml. I, s. 1451).

35 Appellanten har tilføjet, at det var med urette, at Retten bedømte kriteriet om at være individuelt berørt på grundlag af de faktiske og retlige omstændigheder på tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede beslutning, og at der intet er til hinder for at bedømme kriteriet på grundlag af omstændigheder, der indtrådte efter denne dato.

- 36 Appellanten har endelig gjort gældende, at denne i sin egenskab af indehaver af det tyske ordmærke Galileo i medfør af forordning nr. 874/2004 har en særlig retsstilling i registreringsproceduren. Den har i den forbindelse henvist til sjette og sekstende betragtning til forordning nr. 733/2002 og til dens artikel 5, stk. 1, litra b), samt til ellefte betragtning til forordning nr. 874/2004 og dennes artikel 10, stk. 1 og 2, samt artikel 12, stk. 2.
- 37 Ifølge Galileo Lebensmittel har disse bestemmelser til formål at beskytte varemærkeindehaverne med hensyn til muligheden for at registrere deres varemærkeretligt beskyttede navne under topdomænet »eu«. Forordning nr. 874/2004 fastsætter en registreringsfase, der forbeholdes indehaverne af ældre rettigheder, og som finder sted, inden offentligheden gives mulighed for at få registreret. Dette udgør en fordel i forhold til de ansøgere, der som indstævnte ikke er indehaver af ældre rettigheder.
- 38 Ifølge Kommissionen kan appellanten uden tvivl være berørt af den omtvistede beslutning, men den vil være det på samme måde som andre potentielt berørte erhvervsdrivende, og appellanten kan ikke påstå at være berørt »individuel«.
- 39 Kommissionen har desuden gjort gældende, at de bestemmelser, der er påberåbt af Galileo Lebensmittel, ikke tildeler selskabet en særlig retsstilling i et varemærkes registreringsprocedure. Kommissionen har tilføjet, at appellanten ikke ønsker at rejse tvivl om den anfægtede beslutning, men om selve forordning nr. 874/2004, og at fristen for at anlægge et annullationssøgsmål mod forordningen er udløbet.

40 Kommissionen har endelig gjort gældende, at appellanten ikke har nogen eneret til navnet »Galileo«, der indgår i mindst 60 EF-varemærker, herunder 29, der indeholder dette navn alene.

Domstolens bemærkninger

41 En fysisk eller juridisk person vil kun kunne påstå at være individuelt berørt, såfremt han rammes af den omstridte bestemmelse på grund af visse egenskaber, som er særlige for den pågældende, eller på grund af en faktisk situation, der adskiller ham fra alle andre og derved individualiserer ham på lignende måde som adressaten (dom af 15.7.1963, sag 25/62, Plaumann mod Kommissionen, Sml. 1954-1964, s. 411, på s. 414, org.ref.: Rec. s. 197, på s. 223).

42 Som det bemærkes i den anfægtede kendelse, har Domstolen i den forbindelse fastslået, at når den anfægtede retsakt berører en gruppe personer, som var identificerede eller kunne identificeres på tidspunktet for vedtagelsen af retsakten og på grundlag af kriterier, som er specifikke for medlemmerne af denne gruppe, kan disse antages at være individuelt berørt af denne retsakt, da de indgår i en sluttet gruppe af erhvervsdrivende (jf. dommen i sagen Piraiki-Patraiki m.fl. mod Kommissionen, præmis 31, og dom af 22.6.2006, forenede sager C-182/03 og C-217/03, Belgien og Forum 187 mod Kommissionen, Sml. I, s. 5479, præmis 60).

43 Med hensyn til dette spørgsmål var det med rette, at Retten fastslog, at antallet af og identiteten på de personer, der potentielt berøres af reserveringen af domænenavnet, hverken var endeligt kendt eller kunne fastslås. Det var således efter en korrekt gennemgang af den i henhold til forordning nr. 874/2004 fastsatte procedure, at Retten

fastslog, at alle de domænenavne, der er opført på listen, ikke alene er reserveret i forhold til indehavere af ældre rettigheder, men ligeledes i forhold til offentligheden i bred forstand.

- 44 Appellanten kan ikke i den forbindelse sammenligne sin situation med den situation, der gav anledning til dommen i sagen Piraiki-Patraiki m.fl. mod Kommissionen. I denne dom fandt Domstolen at kunne realitetsbehandle et annullationssøgmål, der var rettet mod en kommissionsbeslutning, der tillod en medlemsstat at iværksætte beskyttelsesforanstaltninger mod import af en vare, der ønskedes indført af nogle sagsøgere, der inden vedtagelsen af beslutningen havde afsluttet en række salgskontrakter, som vedrørte det pågældende produkt, og hvis opfyldelse helt eller delvis blev forhindret som følge af den omhandlede beslutning. I det foreliggende tilfælde hindrer den anfægtede beslutning på ingen måde opfyldelsen af kontrakter, der måtte være indgået af appellanten. Den situation, der påberåbes af appellanten, kan således ikke give anledning til anvendelse af den retspraksis, der følger af den pågældende dom.
- 45 Galileo Lebensmittel kan heller ikke påberåbe sig den omstændighed, at Domstolen i dommen i sagen Codorniu mod Rådet til fordel for det selskab, det drejede sig om i sagen, anerkendte, at der var tale om en situation, hvor selskabet på grundlag af den pågældende almengyldige bestemmelse kunne adskilles fra alle øvrige erhvervsdrivende, for så vidt som bestemmelsen førte til, at det pågældende selskab blev forhindret i at anvende sit ordmærke på markedet. Det er i den forbindelse tilstrækkeligt at bemærke, at den anfægtede beslutning ikke hindrer appellanten i at anvende sit varemærke, således at appellanten ikke kan sammenligne sin situation med den situation, der forelå i den sag, der gav anledning til dommen i sagen Codorniu mod Rådet.
- 46 Selv om det følger af retspraksis, at en person kan anses for at være individuelt berørt af en retsakt, fordi den pågældende indgår i en sluttet gruppe af erhvervsdrivende, når denne retsakt ændrer vedkommendes rettigheder, der er erhvervet før retsaktens vedtagelse (jf. dom af 1.7.1965, forenede sager 106/63 og 107/63, Toepfer og Getreide-Import Gesellschaft mod Kommissionen, og dommen i sagen Kommissionen mod Infront, præmis 72), ændrer den anfægtede beslutning i det foreliggende tilfælde ikke nogen velerhvervet rettighed til skade for appellanten, eftersom den eneste rettighed, der påberåbes, er rettigheden over varemærket Galileo, som henhører under et andet regelsæt.

47 Endelig bemærkes, at for så vidt som Galileo Lebensmittel i det væsentlige har gjort gældende, at den anfægtede beslutning har forårsaget alvorlig skade på virksomhedens økonomiske interesser, er denne blotte omstændighed ikke tilstrækkelig til at give den karakter af »individuelt berørt person« i henhold til dommen i sagen Plaumann mod Kommissionen og kan følgelig ikke rejse tvivl om Rettens vurdering, der alene hvilede på en anvendelse af denne praksis.

48 På denne baggrund kan appellanten ikke med føje hævde, at Retten med urette fastslog, at appellanten ikke indgik i en »sluttet gruppe af erhvervsdrivende« som omhandlet i den ovennævnte retspraksis.

49 Første led af det andet anbringende må følgelig forkastes som åbenbart ubegrundet.

50 Det var ligeledes med rette, at Retten bedømte spørgsmålet om, hvorvidt de personer, der blev berørt af den anfægtede beslutning, var kendte eller kunne identificeres, på grundlag af datoen for udstedelsen af beslutningen (jf. analogt dom af 21.5.1987, sag 97/85, Union Deutsche Lebensmittelwerke m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 2265, præmis 11).

51 Andet led af det andet anbringende er følgelig åbenbart ubegrundet.

52 Galileo Lebensmittel kan endelig ikke påberåbe sig, at Retten ved den appellerede kendelse ikke anerkendte den ret til særlig beskyttelse, som appellanten påstår at have i henhold til den anfægtede beslutnings vedtagelsesprocedure.

- 53 Domstolen har fastslået, at en person, der deltager i en procedure for vedtagelse af en fællesskabsretsakt, alene individualiseres i forhold til denne retsakt i det tilfælde, hvor der af den fællesskabsretlige lovgivning indrømmes den pågældende person en række processuelle garantier. Såfremt en fællesskabsretlig bestemmelse, der regulerer vedtagelsen af en beslutning, således foreskriver at følge en procedure, inden for rammerne af hvilken en fysisk eller juridisk person kan påberåbe sig eventuelle rettigheder, herunder retten til at blive hørt, har den særlige retsstilling, som denne nyder, til virkning at individualisere denne i henhold til artikel 230, stk. 4, EF (jf. analogt dom af 4.10.1983, sag 191/82, Fediol mod Kommissionen, Sml. s. 2913, præmis 31, og dom af 1.4.2004, sag C-263/02 P, Kommissionen mod Jégo-Quéré, Sml. I, s. 3425, præmis 47 og 48).
- 54 Forordning nr. 874/2004 fastsætter ganske vist en forudgående registreringsperiode, der reserverer domænenavne for indehavere af ældre rettigheder, hvilken gruppe appellanten påstår at være en del af, men den giver ingen procesretlig garanti, som kan betragtes som en rettighed til fordel for Galileo Lebensmittel. Appellanten kan følgelig ikke påberåbe sig bestemmelserne i forordning nr. 874/2004 med henblik på at hævde, at disse »individualiserer« denne i henhold til artikel 230, stk. 4, EF.
- 55 Det tredje led af det andet anbringende må følgelig forkastes som åbenbart ubegrundet.
- 56 Det følger af ovenstående, og dette uafhængigt af spørgsmålet om, hvorvidt appellanten på det tidspunkt, hvor den indgav en ansøgning om domænenavnet »galileo.eu«, rent faktisk havde en ældre rettighed, at appellanten under alle omstændigheder ikke kan påberåbe sig en ret til en særlig beskyttelse af dette navn til støtte for et anbringende om, at Retten med urette fastslog, at appellanten ikke var individuelt berørt af den omtvistede beslutning.

57 Det andet anbringende i sine tre led må herefter forkastes som åbenbart ubegrundet.

Om det tredje anbringende om retten til en effektiv retsbeskyttelse

Parternes argumenter

58 Galileo Lebensmittel har gjort gældende, at Retten ved at afvise sagen har tilsidesat appellanterns ret til effektiv retsbeskyttelse. Appellanten er således frataget ethvert retsmiddel til prøvelse af den anfægtede beslutnings appeladgang, hvad enten det er for en national domstol eller en fællesskabsinstans.

Domstolens bemærkninger

59 Betingelserne for, at et søgsmål kan antages til realitetsbehandling, kan ikke lades ude af betragtning på grundlag af appellanterns fortolkning af retten til en effektiv retsbeskyttelse (jf. i denne retning dom af 25.7.2002, sag C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores mod Rådet, Sml. I, s. 6677, præmis 44, og dommen i sagen Kommissionen mod Jégo-Quéré, præmis 36, samt kendelse af 8.3.2007, sag C-237/06 P, Strack mod Kommissionen, præmis 108, og af 13.3.2007, sag C-150/06 P, Arizona Chemical m.fl. mod Kommissionen, præmis 40).

- 60 Følgelig kan en borger, som ikke er umiddelbart og individuelt berørt af en kommissionsbeslutning, og hvis interesser dermed ikke er påvirket af denne foranstaltning, ikke påberåbe sig retten til domstolsbeskyttelse over for en sådan beslutning (jf. i denne retning kendelse af 1.10.2004, sag C-379/03 P, Pérez Escolar mod Kommissionen, præmis 41).
- 61 Idet appellanten ikke har godtgjort at være individuelt berørt af den omstridte beslutning, kan virksomheden ikke med føje hævde, at den appellerede kendelse krænker dennes ret til en effektiv retsbeskyttelse.
- 62 Det tredje anbringende må derfor forkastes som åbenbart ubegrundet.
- 63 Idet ingen af de rejste anbringender er begrundede, må appellen forkastes.

Sagens omkostninger

- 64 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, der i medfør af procesreglementets artikel 118 finder anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Kommissionen har nedlagt påstand om, at Galileo Lebensmittel tilpligtes at betale sagens omkostninger, og da selskabet har tabt sagen, bør det pålægges det at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser bestemmer Domstolen (Sjette Afdeling):

- 1) **Appellen forkastes.**
- 2) **Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.**

Underskrifter